

Slon uprostřed porodního sálu

SMIS smis-lab.cz/2024/11/03/sloun-uprostred-porodniho-salu

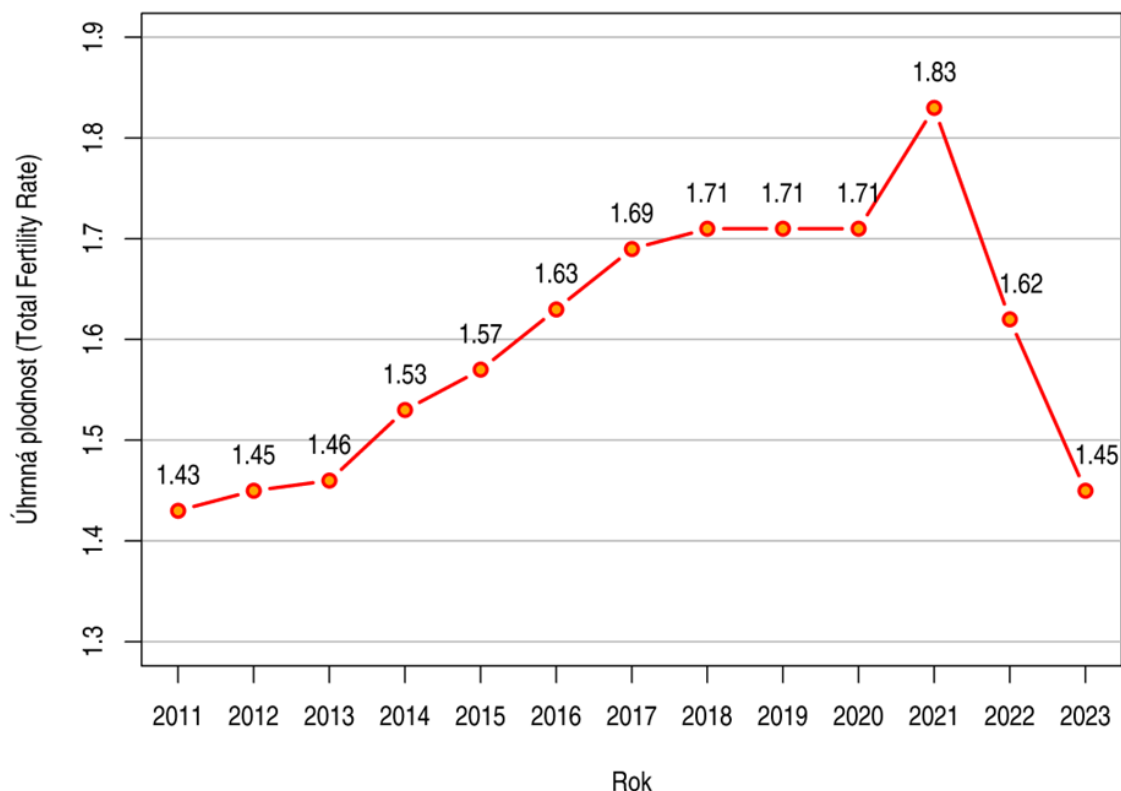
3. 11. 2024

aneb ještě dvě, tři interpelace a možná i profesor politologie pochopí demografické ukazatele

Zveřejněno 3.11.2024 na [Blogosvětě](#)

Tomáš Fürst

Ve čtvrtek 31. října 2024 pokračovaly interpelace v Poslanecké sněmovně a pan poslanec Vladimír Zlínský měl další šanci pokusit se premiérovi vysvětlit, že propad v úhrnné plodnosti českých žen, který nastal asi rok po začátku očkování experimentální genovou vakcínou, je skutečně alarmující. Pan poslanec ukázal graf vývoje úhrnné plodnosti, který jsme uveřejnili na stránkách sdružení SMIS a pro jistotu jej znova přetiskuji níže.

Vývoj úhrnné plodnosti v ČR v letech 2011–2023. Data: ČSÚ, zpracoval: Arnošt Komárek

Pan poslanec taky premiérovi velmi správně vysvětlil, že **úhrnná plodnost je ukazatel, který je očištěný od počtu žen v populaci a jejich věkové struktury.**

Úhrnná plodnost může být interpretována jako průměrný počet dětí, který se narodí jedné ženě během jejího života (za předpokladu, že by všechny věkově specifické míry plodnosti zůstaly na dnešních hodnotách a že by se tato žena dožila konce svého reprodukčního období).

Úhrnná plodnost nezávisí na velikosti populace (je tedy srovnatelná pro malé i velké země). Kdybychom každému člověku v České republice teď hned vytvořili devět identických dvojčat (a tím populaci zdesetinásobili), úhrnná plodnost by se nezměnila, protože desetkrát větší počet dětí by se vydělil desetkrát větším počtem žen.

Úhrnná plodnost je také očištěna od věkové struktury obyvatel. Kdybychom teď hned vyrobili všem dvacetiletým ženám v České republice jejich identické dvojče, populace by sice výrazně omládlá, ale úhrnná plodnost by se nezměnila, protože dvojnásobný počet dětí dvacetiletých matek by se vydělil dvojnásobným počtem dvacetiletých žen. Úhrnná plodnost je prostým součtem plodností patnáctiletých, šestnáctiletých, ... až devětačtyřicetiletých žen.

Dramatický pokles úhrnné plodnosti v České republice, který začal v lednu 2022, tedy odráží skutečný pokles schopnosti či ochoty českých žen pořídit si dítě. Odečteme-li devět měsíců, zjistíme, že příčina tohoto poklesu musela začít působit někdy kolem dubna 2021.

Premiér ve své odpovědi bohužel opět ukázal, že nerozumí ani základním demografickým ukazatelům. Jádrem jeho sdělení bylo tvrzení, že „ ... *to, co pan Fürst nevzal v úvahu, je počet osob v reprodukčním věku*“. Jak je vidět výše, úhrnná plodnost nezávisí

na počtu žen v populaci a její věkové struktuře. Ze strany premiéra jde tedy o ukázkovou malinformaci – neměl by plukovník Foltýn na premiéra nepřetržitě dohlížet?

Premiér se prý mezitím podíval na můj článek a jeho kritiku z pera Petra Koubského na stránkách deníku N. Bohužel se ale podíval na špatný článek a zřejmě je vůbec se čtením našich příspěvků na SMIS dosti výrazně pozadu. Petr Koubský se v únoru 2023 pustil do polemiky s mým článkem z konce roku 2022, který dnes visí na InFaktech zde. Koubský se tehdy snažil tvrdit, že pozorovaný pokles počtu narozených dětí je plně vysvětlen změnou v počtu žen a jejich věkové struktuře. Že to není pravda jsme si mezitím mnohokrát vyjasnili (například zde nebo zde a taky tady). Koubského jsem na jeho omyl osobně upozornil emailem, ale z jeho odpovědi jsem pochopil, že pravdivost svých textů nepovažuje za jejich podstatný atribut.

Situace s počtem dětí v naší zemi se ovšem mezitím zdramatizovala natolik, že ji lze pochopit i zcela bez znalosti jakýchkoliv demografických ukazatelů. V letech 2021, 2022 a 2023 se u nás narodilo asi 112 tisíc, 101 tisíc a 91 tisíc dětí. Za tyto tři roky tedy **klesl** počet narozených dětí o 19 procent. Přitom počet žen ve věku 18–39 let v české populaci dokonce mírně **rostl**, v letech 2021, 2022 a 2023 jich bylo 1 283 tisíc, 1 326 tisíc a 1 344 tisíc. Z těchto čísel by snad mohl pochopit i profesor politologie, že problém není v tom, že by „*pan Fürst*“ neuměl počítat ženy.

Profesor politologie Fiala zakončil svoji odpověď v parlamentu slovy „...*ty Fürstovy výpočty, které prostě nedokazují, nedokazují souvislost mezi očkováním a porodností.*“ Možná je v politologii zvykem přidat argumentu váhu tím, že se zopakuje. V reálném světě ale tohle kouzlo nefunguje. Data ukazují, že očkování proti covidu s porodností souvisí, a to velmi silně.

Neočkovaným ženám se v roce 2023 narodilo asi **114 dětí na tisíc neočkovaných žen** ve věku 18–39 let. Očkovaným ženám se narodilo pouze asi **42 dětí na tisíc očkovaných žen** ve věku 18–39 let. Nejsou na to potřeba ani „*Fürstovy výpočty*“, stačí se na data prostě podívat.

Otázka je, jaká část této souvislosti je kauzální povahy. Ve veřejném prostoru opakovaně vyslovuji **hypotézu**, že část této souvislosti skutečně kauzální je, tedy že očkování proti covidu experimentální genetickou vakcínou skutečně **způsobilo** část poklesu plodnosti českých žen. Ještě jinak řečeno – kdyby ženy v plodném věku očkovány nebyly, dětí by se narodilo více.

Nevím, jestli tato hypotéza platí, tvrdím však, že by měla být zkoumána, protože je plausibilní (viz například zde). S touto hypotézou bych rád naložil tak, jak se s hypotézami nakládat má – konfrontoval bych ji s podrobnými daty. Data jsou však pečlivě uzamčena v ÚZISu a místo diskuse nad daty slyšíme donekonečna omílané jalové řeči o stárnutí populace a válce na Ukrajině, která začala asi **rok po příčině** zlomu plodnosti.

Na výsledku testu této hypotézy závisí budoucnost celé západní civilizace – i profesora doktora premiéra.